

argelse hos Folk, saa han offentlig var bleven betegnet som en samfundsfarlig Person, havde han mere og mere overladt Overopsynet med den hele Bedrift til Doktor Gaardbo.

Han var bleven træt af Mennesker. Især var han bleven led ved Arten af deres Alvor.

Nu havde desuden hans Udseende igen forandret sig saa meget, at han ogsaa af den Grund helst undgik Folk. Deroppe i Skoven havde han indrettet sig i tre smaa Stuer, som akkurat var udstyret med det nødtørftigste. I sin Foragt for den Overflod af ligegyldige Ting, som man derude i Spøgelseverdenen sloges saa blodigt om og ikke undte hinanden, forenklede han mere og mere sine Livsvaner og fandt en barsk Tilfredsstillelse i at undvære.

En Gang i Løbet af Dagen saae Povl Gaardbo gerne op til ham, enten alene eller sammen med Meta. De havde efterhaanden begge to vænnet sig til hans mange Underligheder og var kommen til at holde meget af ham.

Han paa sin Side var taknemlig for deres Overbærenhed og viste Povl Gaardbo et tillidsfuldt Ven-skab. Saa forskellige de to Mænd var, og skønt Torben i sine triste Øjeblikke kunde spotte Vennens frejdigt naive Livstro, var det dog ogsaa hans Overbevisning, at der vilde oprinde en lykkeligere